

PŘÍBĚH JEDNÉ MINCE

Článek sestavil Karel Ludvík na základě informací, které poskytl Patrick Renault ze Service du Déminage.
Jazyková a stylistická úprava PhDr. Yveta Chudárková.
VPŠ MV v Pardubicích 2009

HISTORIE

Za druhé světové války shazovala Luftwaffe při náletech na Anglii (Blitz) bomby a námořní miny. Na pevnině proto někdy docházelo k nálezům stovek nevybuchlých námořních min.

Při likvidaci těchto obávaných LMA a LMB se muselo postupovat velice opatrně, takže pokud to okolní prostředí umožňovalo, používala se metoda vyhoření. K takovéto operaci byl zapotřebí obyčejný květináč z pálené hlíny, termická slož a stříbrná mince.

Stačilo umístit stříbrnou minci nad otvor květináče tak, aby směřovala k tělu miny, přidat termickou slož a na dálku zabezpečit zážeh.

Roztavené kapky stříbrné mince kapaly na hliníkový obal miny, proděravěly ho a došlo k zapálení výbušniny, která vyhořela a někdy také explodovala (*likvidace min není exaktní vědní disciplínou*).



TRADICE

Ve snaze nikdy na nic nezapomenout se za starých časů tito odvážní muži bavívali drobnou hříčkou, která spočívala v předložení oné proslulé stříbrné mince ve chvíli, kdy byl jeden z nich povolán k likvidaci těchto obávaných min.

Když některý z pyrotechniků nemohl vytáhnout svou minci ve chvíli, kdy na něj přišla řada, musel po návratu ze zásahu zaplatit všem rundu.

Tradice přetrvávala a tato „Mince“ se stala jakýmsi symbolem uznání pyrotechnického společenství. Každá pyrotechnická služba musela mít tu svou.

Pravidla se od té doby trochu pozměnila. Pokud se v současné době sejde více pyrotechniků (byť stačí i jen dva) a někdo vytáhne „Minci“, ti, kteří nemohou předložit tu svou, jsou vždy potrestáni tím, že platí rundu ostatním. Avšak pokud všichni pyrotechnici mohou svou „Minci“ ukázat, hostí své pyrotechnické kolegy sám vyzyvatel.